

DeleJoveBCN

zoom

DIA
4 SESSIONS

DURACIÓ
1H/ SETMANA

PREU
0€

SÈRIES®
EXODUS

<https://delejovebcn.typeform.com/to/RJZjvoSp>

No : 12345678900000000000

Molt bones!

Comencen Sèries®: Exodus, grups on-line per a profunditzar en la fe i l'amistat, a través de la Paraula de Déu. No et perdís la segona sèrie per a viure la Quaresma.

Per edats: 18-24 i 25-34.

1 cop a la setmana, 1 hora i 4 sessions, on a cada sessió s'introduirà algun aspecte de la quaresma. Vols preparar-te?

Si t'interessa, aquí tens el formulari

<https://delejovebcn.typeform.com/to/RJZjvoSp>

Una abraçada en Crist!

Israel al desert

Setmana 2.

(Guia per al moderador)

El sentit d'aquesta guia:

Amb aquest material que tens entre mans pretenem ajudar-te a moderar el grup. No es tracta de que donis una classe, sinó que facilitis el diàleg entre tots, al voltant dels textos i de la vida de cadascú. És important que segueixis amb cura els passos previstos: preparació prèvia, respectar els temps de les parts, donar els avisos previstos...

Aquest document és una **guia flexible, no rígida**. Per tant, es tracta de que a la preparació, te la facis teva. Descobrint els punts més importants, eliminant preguntes i afegint-ne de noves. Hem afegit respostes a les preguntes per facilitar-te la conversa entre els membres del grup, però es tracta de que ells vagin arribant a les respostes per si mateixos.

L'objectiu d'aquesta sessió:

(1) Veure que Israel en el desert viu moments de dubtes, on la confiança en Déu manca, però guiat per Moisès pot arribar a la terra promesa. El desert és lloc de temptacions però sobretot lloc on trobar-se a un mateix i a Déu. 2 tant Jesús com el poble d'Israel passa gana en el desert i això fa que siguin temptats per reberar-se contra Déu, però agafant la resposta de Jesús com a referència "No només de pa viu el home" hem de saber que l'aliment que ens cal no és només el físic si no l'espiritual. (3) Aquesta actitud a la Quaresma es reflexa en el dejuni. (4) Agafant d'aquest últim punt l'aliment de l'ànima podem veure com Eucaristia és per a nosaltres el Maná del poble d'Israel, l'aliment necessari per poder arribar a la terra promesa.

Índex:

LA PREPARACIÓ DEL MODERADOR

5 DIES ABANS

15 MINUTS ABANS

CONNECTA (6-8 min.)

ORACIÓ INICIAL (1 min.)

PART 1. ISRAEL AL DESERT (20-22 min.)

PART 2. EL MANNÀ (20-22 min.)

PART 3. JESÚS AL DESERT (20-22 min.)

FINAL (3-5 min.)

LA PREPARACIÓ DEL MODERADOR

5 DIES ABANS

1. Crear reunió per **zoom** el dia i la hora convinguda.
 - a. Usuari de zoom: delejovebcnzoom@gmail.com
 - b. Contrasenya: Zoom2020.
2. Avisar per **whatsapp** a els membres del grup de la reunió.
3. **Prega. MOLT IMPORTANT!** Dedica 1h a preparar la sessió a una capella recollida: llegint els textos, veient que et diu a tu el Senyor amb ells, meditant les preguntes proposades i discernint aquells aspectes que voldràs destacar. Pots prendre notes a una llibreta.

15 MINUTS ABANS

15 minuts abans de començar la sessió, el moderador tot sol:

Oh Esperit Sant,
Amor del Pare, i del Fill,

bé de les ànimes
i la meva pròpia santificació.

Inspira'm sempre
el que he de pensar,
el que he de dir,
com ho he de dir,

Esperit Sant,
dóna'm agudeses per entendre,
capacitat per retenir,
mètode i facultat per aprendre,
subtileza per interpretar,
gràcia i eficàcia per parlar.

el que he de callar,
com he d'actuar,
el que he de fer,

Dóna'm encert en començar,
direcció en progressar,
i perfecció en acabar. Amen

per la glòria de Déu

Et demano per aquest grup de Quaresma, per cadascú dels qui en formem part (*aquí diem els noms i cognoms dels integrants al Senyor i fem una mica de silenci*).

Ajuda'ns a descobrir-te present en la Paraula, en els altres, i als nostres cors. Que aquesta estona junts amb tu sigui un moment de créixer en intimitat amb tu, en amistat entre nosaltres i en desig evangelitzador.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

CONNECTA (6-8 min.)

Benvinguda als membres del grup.

Explicació del funcionament. Què fem aquí?

Grups on-line per aprofundir en la fe i l'amistat, a través de la Paraula de Déu.

1 cop a la setmana, 1 hora i 4 sessions.

No es pretén fer una classe, sinó un **diàleg** a la llum d'alguns textos bíblics. Per veure com aquests textos il·luminen la nostra vida en aquest temps d'advent.

Libertat absoluta per parlar més o menys.

Ens veurem els mateixos les 4 setmanes.

Presentacions (hi ha algú nou?): edat, grup/parròquia/moviment, estudis/treball.

IMPORTANT: Dir que **"el que es diu al grup es queda al grup"**

Per qui vulgui la **bíblia** online:

- en català: <https://bci.cat/>
- en castellà: <https://conferenciaepiscopal.es/biblia/>

Proposta de dinàmica:

Pregunta

- Què ha sigut el millor de la setmana?
- Què hauríem fet de diferent?
- Un pla pels pròxims dies que ens ve de gust.

ORACIÓ INICIAL (1 min.)

Comenceu i acabeu amb el senyal de la Creu.

Llegeix:

“la Jerusalem del cel és lliure, i és la nostra mare”(Ga 4, 26)

En veu alta, convidant a la oració. Aquestes paraules o altres de semblants:

- Senyor, obre'ns els ulls per veure el teu amor redemptor d'una manera nova mentre ens endinsem en aquests relats de l'èxode.
- Revela'ns la teva bondat de Pare que ens estima tant que ens envia el seu Fill, i feu-nos adonar que nosaltres també som els teus fills estimats.
- Senyor, entra suaument als nostres cors com si entressis al cor de Maria, la teva mare. Et demano per tots els qui estem al grup: pel N., la N...
- Vine, Esperit Sant, omple'ns d'alegria, d'esperança, de coratge, de pau i d'alegria mentre reflexionem sobre aquests textos d'una manera més profunda.
- Glòria al Pare... Amen.

INTRODUCCIÓ

(pel moderador)

Israel al desert,

Els deserts poden convidar a una profunda reflexió sobre les realitats espirituals. A mesura que la frondositat del món material queda desproveïda dels nostres sentits per l'esterilitat d'un desert, podem girar el cor cap a Déu i buscar el que és realment important a les nostres vides.

Després de l'èxode d'Egipte, Moisès va dirigir el poble d'Israel mentre caminaven pel desert. La seva situació és ambigua, ja que murmuren i es queixen contra Moisès. I, tanmateix, Déu els cuida i els nodreix de guatlla, amb manà del cel i aigua d'una roca.

Mateu, Marc i Lluc recorden que Jesús, immediatament després de batejar-se, va anar al desert per jeure i resar durant 40 dies, on també va ser temptat pel diable. Després de rebutjar la temptació, aquest desert es va convertir en el lloc de la renovació, ja que els àngels van venir a servir-lo (Mateu 3: 13–4: 11).

Els deserts de les nostres vides són, sens dubte, **llocs** preocupants tant de **temptació com de dubte, però també** poden ser l'ocasió **d'una profunda renovació espiritual.**

PART 1. ISRAEL AL DESERT (20-22 min.)

Com hauria de ser la vida al Desert? Quines són les dificultats?

Deixa espai pel diàleg

Guia de resposta

Els deserts són llocs poc adequats per a humans que no estan preparats per fer front a les seves característiques geogràfiques extremes. Els falta aigua, de manera que la vegetació és escassa i les criatures que hi habiten solen ser depredadores i verinoses.

En quin moment heu viscut algun desert interior? Heu trobat que la vostra experiència al desert era alhora un moment de lluita i de renovació?

Deixa espai pel diàleg

Guia de resposta

*Els nostres deserts poden ser literals o metafòrics, però a la Bíblia aprenem que poden ser els mateixos llocs **on Déu ens troba i ens torna a cridar a la vida**. Les imatges del desert també s'utilitzen sovint com a oportunitat per reflexionar sobre la nostra relació amb Déu.*

OPCIONAL

Per què creieu que Déu fa servir els deserts per tornar a la gent a si mateix?

Deixa espai pel diàleg

“Què fem aquí? Estem perduts? Vaig pensar que aniríem a la terra promesa”. Probablement, així es va sentir el poble d'Israel mentre va passejar pel desert durant quaranta anys.

Llegir Deuteronomi 8,2-3

2 Recordat de tot el camí que el Senyor, el teu Déu, t'ha fet recórrer pel desert des de fa quaranta anys. T'ha afligit i t'ha posat a prova per conèixer les inclinacions del teu cor i veure si observaries o no els seus manaments. 3 T'ha afligit fent-te passar fam, però després t'ha alimentat amb el mannà, que ni tu ni els teus pares no coneixíeu. Volia que reconeguessis que l'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca del Senyor. (Deuteronomi 8, 2-3)

Quines raons dona el text per les quals el poble d'Israel estigui al desert?

Deixa espai pel diàleg

Guia de resposta

Per ficar a prova les inclinacions dels cors del poble, per provar la seva confiança en Déu i en la seva Paraula, per veure si obeirien els seus manaments.

Llegir Èxode 14, 30-31; 16, 2-3

30 Aquell dia, el Senyor va salvar Israel de les mans d'Egipte, i els israelites veieren els egipcis morts a la vora del mar. 31 Israel va veure com el Senyor havia vençut Egipte amb la seva mà poderosa. El poble va sentir un gran respecte pel Senyor, i va creure en el Senyor i en Moisès, el seu servent.

2 En el desert tota la comunitat va murmurar contra Moisès i Aaron. 3 Els israelites els deien:

—Tant de bo la mà del Senyor ens hagués fet morir al país d'Egipte, quan ens assèiem vora les olles de carn i menjàvem pa fins a saciar-nos! Ens heu fet sortir cap aquest desert perquè tot el poble mori de fam.

Aquest versicles expliquen la sortida d'Egipte travessant el mar Roig i el principi de la difícil tasca d'arribar a la terra promesa. I tan bon punt va començar aquesta tasca, els israelites van començar a queixar-se...

Podem ser nosaltres com el poble d'Israel que un cop comencen els nostres deserts preferim tornar als nostres esclavatges?

Deixem espai pel diàleg

Guia de resposta

A vegades quan el sentiment no acompanya podem ser com el poble d'Israel, i ja no volem saber res de la terra promesa perquè al nostre món ja estem acomodats.

Quina és la principal queixa del poble d'Israel?

Que moriran de gana. No confien en que Déu els assistirà al desert.

Quan estem en un "desert" espiritual, quina pot ser la queixa que ens surt contra Déu?

Deixem espai pel diàleg

Guia de resposta

La història del Poble d'Israel és la nostra història. Per una banda volem seguir Moisès (Jesús) que ens guia cap a la terra promesa, però, per altra, sovint ens rebelem contra Déu i pactem amb l'esclavatge de les coses terrenes.

Com creus que és possible no desitjar tornar a Egipte?

Deixem espai pel diàleg

Guia de resposta

Podem oferir el nostre dia a Déu per afavorir la nostra disposició a acceptar tot el que vingui. Meditar l'Evangelí per familiaritzar-nos amb les respostes de Jesús davant les diferents situacions que va viure...

Consideracions pel grup i el moderador (per aprofundir)

Israel no es va perdre; Israel estava sent dirigit. Fixeu-vos en com comença Moisès: "El Senyor, el vostre Déu, us ha conduït aquests quaranta anys al desert". Déu no va deixar el seu poble per trobar el seu propi camí, sinó que va anar davant d'ells amb el núvol de dia i el pilar de foc de nit. Déu mateix va conduir Israel a propòsit pel desert. Per tant, el viatge pel desert no va ser un error.

Déu ensenyava a Israel a confiar en Ell. Per què Israel va haver de menjar aliments estranys anomenats manà durant aquests anys? Moisès diu: "perquè us faci saber que l'home no viu només del pa, sinó que viu de totes les paraules que surten de la boca del Senyor". En lloc de sortir i recollir tot el que volguessin, Israel va haver de reunir i menjar allò que Déu havia proporcionat. La supervivència significava esperar Déu i acceptar la seva provisió.

RESUM

La rebel·lió: voler tornar a Egipte.

- Elecció Entre: Egipte i Desert.
 - Egipte: Temptador, pero porta a l'Esclavatge
 - Desert: dificultos, pero porta a la Terra Promesa

PART 2. EL MANNÀ (20-22 min.)

Recordeu que a l'Antic Testament, el poble d'Israel no anava directament d'Egipte a la terra promesa. El seu viatge va trigar anys a vagar pel desert: quaranta anys, per ser exactes (Nombres 32:13). Conegut pels antics jueus com el "desert errant", aquest viatge va ser un moment de gran prova i tribulació. Durant aquells anys, la fidelitat d'Israel al seu Déu es va provar una i altra vegada. I durant aquest temps al desert, Déu els sostenia diàriament donant-los un aliment especial: el maná del cel.

En lloc de respondre a la rebel·lió dels israelites destruint-los, Déu va fer un miracle i els va donar un regal. Tot i que la història del mannà és ben coneguda, hem de rellegir-la amb cura, fixant-nos en determinats elements que solen ser passats per alt:

Llegim Èxode 16, 4-5; Èxode 16, 11-15

4 El Senyor va dir a Moisès:

*—Jo us faré ploure **pa des del cel**. Que el poble surti cada dia a recollir la **ració necessària per a aquell dia**. Així els posaré a prova i veuré si obren o no d'acord amb això que els mando. 5 I el sisè dia, quan preparin la quantitat que s'han d'emportar, n'agafaran el doble del que recullen els altres dies. (Èxode 16, 4-5)*

11 El Senyor digué a Moisès:

*12 —He sentit les murmuracions dels israelites. Vés a dir-los: "Al vespre menjareu carn, i al matí **us saciareu** de pa. Així sabreu que jo sóc el Senyor, el vostre Déu."*

13 Aquell mateix vespre va arribar un vol de guatlles que cobrí el campament, i al matí, al voltant del campament, hi havia una capa de rosada. 14 Quan s'esvaí la capa de rosada, damunt el desert va quedar-hi una capa granulada, fina com el gebre. 15 Els israelites, en veure-ho, es deien l'un a l'altre: «Man hu?» (que vol dir: «Què és això?»), perquè no sabien què era. Moisès els va dir:

—Això és el pa que **el Senyor us dóna per aliment**. (Èxode 16, 11-15)

Quines qualitats del mannà destacaríeu?

Deixem espai al diàleg

Guia de resposta

En primer lloc, no cal dir que, segons l'Antic Testament, el mana al desert no era un pa normal. Va ser un "**pa del cel**" miraculós, que Déu va donar directament al seu poble perquè mengessin.

En segon lloc, Déu no només va donar als israelites pa del cel, sinó que també els va donar carn del cel. Al matí van menjar el manà, però al vespre van menjar la carn de guatlla que cobria el campament. Això també va ser miraculós. Pa del cel i carn del cel: aquests eren els regals de Déu per a ells. Aquest doble aspecte serà important quan Jesús parlarà de donar als seus deixebles la seva pròpia carn per menjar.

Per últim, veiem com el manà va ser un **miracle temporal**. Segons el Llibre de Josuè, tan bon punt els israelites van arribar a la terra promesa i van poder celebrar la Pasqua allà, el manà va cessar.

Llegim Josuè 5, 10-12

*(Un cop arribats a la Terra Promesa) 10 Els israelites van acampar a Guilgal i celebraren la festa de Pasqua, el vespre del dia catorze del mes, a les planes de Jericó. 11 Des de l'endemà d'haver celebrat la Pasqua, van menjar el gra torrat i el pa sense llevat que havien preparat amb les collites del país. 12 **Des d'aquell matí va deixar de caure el manà.** Tot aquell any els israelites es van mantenir de les collites del país de Canaan. (Josuè 5, 10-12)*

Per què creieu que Déu va dir que recollissin només la ració necessària per a aquell dia?

Deixem espai al diàleg

Guia de resposta

Com diu al text, Déu volia provar si el poble d'Israel confiava en Ell i si complia el que manava.

Per què creieu que es va aturar el miracle?

Deixem espai al diàleg

Guia de resposta

Un cop acabat l'èxode, el manà ja no era necessari. Ara que els israelites vivien a la terra promesa, ja no necessitaven una promesa de fidelitat de Déu per portar-los allà. Ara que la gent havia tastat la fruita de la terra, ja no necessitaven el gust previ.

Creus que el manà pot tenir alguna relació amb la Eucaristia?

Deixem espai al diàleg

Guia de resposta

L'Eucaristia és el "pa sobrenatural" del nou èxode, on som pelegrins per aquest món fins a la patria celestial. Jesús va ensenyar als seus deixebles a demanar "el pa de cada dia" (Mateu 6:13; Lluc 11: 3). A diferència del vell manà, que només comunicava la vida natural, aquest nou manà donaria vida sobrenatural: "qui menja aquest pa viurà per sempre" (Joan 6:58).

Consideracions pel grup i el moderador (per aprofundir)

El Catecisme arriba fins i tot a dir que a la pregària del Senyor, quan Jesús ensenya als seus deixebles a dir "Doneu-nos avui el nostre pa epiousios", els està ensenyant a resar pel pa supersubstancial de l'Eucaristia. Tot i que reconeix que altres paraules poden derivar-se de les paraules de Jesús, té això a dir sobre el significat literal de l'oració

Catecisme 2837 *"De cada día". La palabra griega, epiousion, no tiene otro sentido en el Nuevo Testamento. Tomada en un sentido temporal, es una repetición pedagógica de "hoy" (cf Ex 16, 19-21) para confirmarnos en una confianza "sin reserva". Tomada en un sentido cualitativo, significa lo necesario a la vida, y más ampliamente **cualquier bien suficiente** para la subsistencia (cf 1 Tm 6, 8). Tomada al pie de la letra (epiousion: "lo más esencial"), designa directamente el Pan de Vida, el Cuerpo de Cristo, sin el cual no tenemos la Vida en nosotros (cf Jn 6, 53-56)*

PART 3. JESÚS AL DESERT (20-22 min.)

Introducció (el moderador pot agafar les parts que li semblin més suggerents i comentarles amb el grup)

Jesús és conduït al desert, al lloc de la solitud, on està sol amb ell mateix. Al desert escoltem el silenci i tot el que hi ha dins nostre sembla alçar la veu. Aquests són els moments de la vida en què **ens retrobem cara a cara amb nosaltres mateixos**, ens veiem obligats a estar sols amb nosaltres mateixos i mirar cap a dins. Quaranta dies són molt de temps, com els quaranta anys durant els quals el poble d'Israel va caminar pel desert. Quaranta és el símbol d'una vida plena. Davant d'aquest impuls per prendre consciència del que es mou dins nostre, estem contínuament temptats de fugir.

Jesús està a punt de començar el seu ministeri: el seu anunci del Regne. El temps que passa al desert és un període de clarificació i purificació.

Com era per al poble d'Israel, el **desert** sempre és una **experiència d'una solitud habitada per Déu**. El desert és sens dubte el lloc on sorgeixen les pors i creiem que som incapaços. És el lloc de la infidelitat i de la traïció, però també és el lloc on ens adonem que només podem comptar amb Déu. Només al desert, on la vida ens condueix de tant en tant, se'ns permet trobar Déu de la manera més autèntica. Només així podrem ajudar els altres a trobar la pau.

Com gestiones els moments de solitud quan la vida t'impulsa a mirar dins teu?

Deixem espai al diàleg

Si us atureu a mirar dins vostre, què creieu que hi trobareu?

Deixem espai al diàleg

Llegim Lc 4, 1-13

1 Jesús, ple de l'Esperit Sant, se'n tornà del Jordà. L'Esperit el va conduir pel desert 2 durant quaranta dies, i era temptat pel diable. En tots aquells dies no va menjar res, i quan s'hagueren acabat, va tenir fam. 3 El diable li digué:

—Si ets Fill de Déu, digues a aquesta pedra que es torni pa.

4 Però Jesús li va respondre:

—L'Escriptura diu: L'home no viu només de pa.

5 Després el diable se l'endugué enlaire, li va mostrar en un instant tots els reialmes del món 6 i li digué:

—Et donaré tota l'autoritat i la glòria d'aquests reialmes: me l'han confiada a mi, i jo la dono a qui vull. 7 Adora'm i tot serà teu.

8 Jesús li respongué:

—Diu l'Escriptura: Adora el Senyor, el teu Déu, serveix-lo només a ell.

9 Després el conduí a Jerusalem, el va posar al punt més alt del temple i li digué:

—Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix. 10 Diu l'Escriptura: Donarà ordre als seus àngels de guardar-te. 11 I encara: Et duran a les palmes de les mans perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres.

12 Jesús li contestà:

—Diu l'Esclitura: No temptis el Senyor, el teu Déu.

13 Un cop el diable hagué acabat tota mena de temptacions, s'allunyà d'ell fins al temps oportú.

Quina va ser la primera temptació de Crist? La podem relacionar amb el poble d'Israel? I amb algun aspecte de la nostra vida?

Deixem espai al diàleg

Guia de resposta

La primera temptació de Jesús va ser en l'àmbit de les necessitats de la vida (menjar), la mateixa àrea en què els fills d'Israel van mostrar la seva falta de confiança, pensaven que Déu els deixaria morir afamats.

*En negar-se a convertir les pedres en pa i acceptar el pes dels famolencs, Jesús diu alguna cosa sobre qui és. No hi hauria hagut res de dolent, més aviat hauria estat raonable després de quaranta dies de dejuni, però Jesús refusa el privilegi lògic: **el seu poder és servir, s'ha de compartir, no serveix a si mateix.***

Quan mengem, introduïm al nostre cos una part del món. Menjar és establir una relació amb allò que ens queda fora de nosaltres. És per això que la nostra manera de menjar parla de la nostra manera de viure respecte al món exterior.

Amb quina actitud supera Jesús la segona temptació al desert? Quan ens manca aquesta actitud què ens pot passar?

Deixem espai al diàleg

Guia de resposta

*Jesús no va haver de saltar per demostrar la seva **confiança** en el Pare; ho va demostrar confiant en la paraula de Déu. Jesús cita Deuteronomi 6:16: "No temptaràs el Senyor, el teu Déu".*

Quan ens falta confiança posem a prova el Senyor dient per exemple: "Senyor, si ho fas per mi, sabré que m'estimes".

Què li diu el dimoni a Jesús en la tercera temptació, què contesta Jesús? Ens recorda a algun passatge del poble d'Israel al desert?

Deixem espai al diàleg

Guia de resposta

En la tercera temptació, el dimoni treu totes les parades perquè Jesús l'adori. Jesús contesta: "Està escrit: ' Adoraràs el Senyor, el teu Déu, i només serviràs a ell ".

Això correspon a quan Israel va adorar el vedell d'or a l'Èxode 32.

Seguint l'exemple de Jesús al desert, què cal per superar les temptacions?

Deixem espai al diàleg

Guia de resposta

Coneixent la nostra identitat com a fills i filles de Déu, confiem en ell per tot el que necessitem i confiem en la seva paraula com a garantia. "L'Escut" de Crist és la Paraula: respon a cada temptación amb un verset de l'Escriptura.

Consideracions pel moderador (per aprofundir)

El desert com a lloc on decidir qui ser

En algun moment de la vostra vida heu de **decidir què voleu ser**. És la vida mateixa qui us acompanyarà o us arrossegirà davant la veritat de vosaltres mateixos. Poden ser moments de desorientació, de desconcert.

Aquests **quaranta dies de Jesús al desert són qüestionadors**: quaranta anys van ser el temps que Israel va viatjar pel desert, quaranta, com una vida gairebé completa.

Aquesta pregunta no és lluny de la que **Jesús s'enfronta al desert: quaranta dies per decidir què vol ser, quin tipus de Messies serà**. Hi havia moltes esperances diferents sobre la figura del Messies i ara Jesús és empès, obligat per l'Esperit a **decidir per ell mateix**.

Decidir per un mateix sempre és una batalla, una batalla en què ens enfrontem a desitjos contrastats: les nostres esperances personals sovint contrasten amb les expectatives dels que ens envolten i algunes il·lusions sovint entren en conflicte amb allò que la realitat ens ha de dir.

Com passa sovint a la vida, **també Jesús es troba sol**. Es troba al seu propi desert, sense punts de referència, abandonat i sense valors. Per a Israel, el desert era un lloc de por, un lloc on les seves mateixes pors es transformaven en serps, un lloc de fam i set, un lloc d'idolatria. I, tanmateix, el desert també era el lloc de la trobada íntima amb Déu, un lloc de relació, el lloc de l'aliança i la llei. Totes aquestes coses passen al desert que és la nostra vida.

Sovint vestim la paraula temptació amb connotacions vulgars, però una mirada més atenta revela que **les temptacions són simplement els moments de la vida en què demostrem qui som realment**. Aquest és també el significat del verb "temptar", peirazo en grec utilitzat per Lluç.

FINAL (3-5 min.)

AVISOS:

- **PROPERA REUNIÓ.** Ens reunirem la **setmana vinent** el mateix dia a la mateixa hora. **Us agradaria fer-ho presencial?** Qui no pugui/vulgui, es pot connectar online igualment.
 - Possibles llocs: Casa particular, bar, Dele.
- **Save the date:** Divendres 26 de març de 18 a 20. Via Crucis al Tibidabo.
- Si surgeix i us ve de gust, podeu crear un **grup de WhatsApp** amb els assistents, però no hi ha obligació.
- **Vídeo finish:** vídeo del grup per a les xarxes socials. Es pot gravar la pantalla o Fer una captura de pantalla en vídeo.
 - Passar la foto a la Marta Sarrà: +34 685 698 615

ORACIÓ

amb el Salm 91:

Senyor, que en són, de grans, les vostres obres,
els vostres designis, que en són, de profunds!
Els ignorants els desconeixen,
els insensats no se n'adonen.

Ni que els injustos creixin com l'herba,
ni que arribin a florir els amics de males arts,
acabaran que no se'n parlarà mai més.
Però vós, Senyor, sou excels per sempre.

Els justos creixeran com les palmeres,
es faran grans com els cedres del Líban;
plantats a la casa del Senyor,
creixeran als atris del nostre Déu;

Encara donaran fruit a la vellesa,
continuaran plens d'ufana i de vigor,
per proclamar que el Senyor és recte,
que la meva Roca no coneix la injustícia.

Aquestes paraules o unes semblants:

- Gràcies. Senyor, per aquesta estona amb Tú. Gràcies per fer-te present en els altres i en la teva Paraula.
- Gràcies per les llums i il·lusions que m'has donat.
- *Podem demanar per intencions concretes de les coses que els del grup hagin compartit.*
 - *Per ex.: "Et demano per la Maria, perquè trobi feina"*
- Et demano que m'ajudis a confiar més en la teva grandesa i menys en la meva petitesa. Ajuda'm a confiar en tu i a desitjar la teva voluntat.
- Glòria.